

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΞΙΛΑΣΜΟΥ

Ετυμολογία:

εξιλασμός [αρχ. εξιλάσκομαι, εξ+ιλάσκομαι (ιλασμός)]:

- η συγκράτηση της οργής κάποιου και συνακόλουθη καταπράυνσή του
- η απόσπαση συγγνώμης με την άμβλυση του θυμού κάποιου
- η θρησκευτική τελετή στην οποία γίνονται δεήσεις, για να εξασφαλιστεί η ευμένεια του Θεού

Συνώνυμα: ιλασμός, εξιλέωση

ιλαστήριο – εξευμενιστήριο: μέσο με το οποίο συγχωρούνται τα αμαρτήματα και καταπραΰνονται η οργή του θεού κατά του ανθρώπου.

1. «ιλάσκομαι» ο επικός του τύπος «ιλέομαι». Στο «ιλέομαι» θέμα «λα, ιλασκ» και του «ιλέομαι» θέμα «ιλε». Ετυμολογικά από το «ιλεως». Με αόριστο «ιλασάμην» και αόριστο παθ. «ιλάσθην».
2. Από το αρχικό «σίολα» όταν τρέπεται το αρχικό «σ» σε δασεία και αποβάλλεται το δεύτερο «ίλα».
3. Με το πρόσφυμα «σκ» έχουμε συντάξεις:
 - «ιλάσκομαι» (εξιλεώνω, αλλά και καταπραΰνω το θυμό των θεών).
 - εξευμενίζω, ενεργώ για να συμφιλιωθώ με τους ανθρώπους ή να τους συμφιλιώσω.
 - εξευμενίζω τις ψυχές των θανόντων.
 - με δοτική, συγχωρώ. Γίνομαι, δείχνομαι ευσπλαχνικός.
 - από τον επικό τύπο «ιλέομαι» ο Αισχύλος στις «ΙΚέτιδες». Με αιτιατική εξιλεώνω. Στην έννοια του εξιλεώνω τα γνωστά σύνθετα «αφιλάσκομαι» και «εξιλάσκομαι».

Γενικά

Εγκυκλοπαιδικά να σημειώσουμε την «ιλαρά» κατ' ευφημισμόν (ιλαρός, γεμάτος χαρά!) τη γνωστή παιδική ασθένεια και τον Ιλάριο (όταν η δασεία στις λατινικές και αγγλοσαξονικές γλώσσες γίνεται «H» (χ) με ονόματα όπως «Χίλλαρυ» (Χίλαρυ). Γνωστός ο Άγιος Ιλάριος της Ορθόδοξης Κρατικής Εκκλησίας, στην πραγματικότητα τέσσερα πρόσωπα με το αυτό όνομα που εορτάζουν 12 Ιουλίου, 14 Ιουλίου, 4 Μαΐου, 16 Δεκεμβρίου. Ο Πάπας Ρώμης Ιλάριος (461-468) και ο Ιλάριος του Πουατιέ (Πικταβίον – 366 μ.Χ.).

Και ιλαροπρόσωπος, ιλαροτραγωδία, ιλαρυντικός, ιλαρώνω (ευρίσκεται και ιλαρίνω).

4. Ο Όμηρος το ισοδύναμο του «ιλάομαι», «ίλαμαι», οπότε «ιλάντες» σημαίνει εξευμενιζόμενοι, εξιλεούμενοι (Ησύχιος). Ο Πλάτωνας (Νομ. 804B) και ο Λουκιανός (Ορχ. 17), κάνουν χρήση του «ιλεόομαι».
5. Το «ίλαος» σε χρήση κυρίως στους λυρικούς (οι Αττικοί «ίλεως») στην έννοια του ευμενής έναντι των θεών ή και το ανάστροφο. Επί ανθρώπων, ευμενής, πράος, αγαθός, ήπιος, γλυκής «ου δ' ίλαου ένθεο θυμόν» (Ομ. Ιλ. Ι'639). Και ο Πλάτωνας στο Συμπόσιο (206D) «ο οίνος τον άνθρωπον ποιεί ίλεων». Οι εορτές των Ρωμαίων «ιλάρια» κατά την εαρινή ισημερία και «ιλαρός» («ίλαος»), φαιδρός, εύθυμος, περιχαρής Αριστοφάνης, «Βάτραχοι» (455). Από το «ιλαρός» πιθανώς και η λέξη «ιλάειρα», στην έννοια η ελαφρώς φωτίζουσα

φλόγα, οπότε και «ιλαρεύομαι» έχω φωτισμένο πρόσωπο (Θεόδωρος Στουδίτης «ιλαροπρόσωπος»).

6. Ιλάσκομαι (ιλάσσομαι) και «ιλαζάμην», με περιεχόμενο εννοιολογικό, εξιλεώνω, καταπραΐνω. Στην Καινή Διαθήκη κάμνω εξιλέωση «ιλάσκεσθαι τας αμαρτίας του λαού» (Εβρ. 2:17). Κατά τους Ο΄ (Ψαλμ. 78:38) «αυτός δε ο Θεός – εστίν οικτίρμων και ιλάσεται τας αμαρτίας αυτών». Με προστακτική (Λκ. 18:13) «ιλάσθητι» στην έννοια γίνου, έσο, εύσπλαχνος, ελεήμων, οικτίρμων (από το ομηρικό «ιλήκω» και «ίλημι»).
7. «ίλαμαι», «ιλάομαι» τουλάχιστον στον Όμηρο, πάντοτε επί θεών («εγώ πρώτος κελόμην θεόν ιλάσκεσθαι» Ιλ. Α΄386).
8. Στο «εξιλάσκομαι», επί ανθρώπων, όταν με θείες τιμές καταβάλλεται προσπάθεια εξευμενισμού μετά θάνατον. Σαν «ιλάσκομαι», προξενώ, φέρνω, δίδω ευφροσύνη. «Ιλασμός», το μέσο εξιλέωσης, ενώ «εξιλαστήριος» ο προσφερόμενος προς εξιλέωση, για την επίτευξη εξιλέωσης. Σαν εξιλεώνω και το ρήμα «ιλοποιέομαι». Και οι Αττικοί, «ίλεως» αντί «ίλαος» και ενίοτε «ίλεως». Ο Μιχαήλ Ψελλός, «ιλέωσις» αντί «εξιλέωσις».

Παλαιά Διαθήκη

1. Το ρήμα «ιλαρύνω» στην Παλαιά Διαθήκη, στις Παρ. 15:13 «το πρόσωπον» κάμει φαιδρό, γελαστό το πρόσωπο. (μετφ. Ν.Βάμβα)
2. Το «ιλαστήριο» σε πλούσιες αναφορές (Εξοδος, Λευιτικό, Αριθμοί, Α΄ Χρονικών).
3. Η λέξη «ίλεως» στο Δευτερονόμιο, Α΄ Βασιλέων, Β΄ Χρονικών, Εσθήρ, Ιώβ, ψαλμικό λόγο, Αμώς. Τα «ιλαρός» και «ιλαρότης» λείπουν από την Παλαιά Διαθήκη.
4. Τα εδάφια που αναφέρουν τις πιο πάνω έννοιες στην Καινή Διαθήκη θα τύχουν, πιο κάτω, ειδικής ανάλυσης.

Το ιλαστήριο

1. Το ιλαστήριο (Εξ. 21:17-22) είναι το κάλυμμα (σκέπασμα) της Κιβωτού της Διαθήκης. Η Κιβωτός περιέχει τους τρεις συμβολισμούς που συνθέτουν τον Κύριο Ιησού: Λόγος (πλάκες), Άρτος (Μάννα), Αγιασμός εις καρποφορία (ράβδος Ααρών). Τοποθετημένος εις τα Άγια των Αγίων, συνίστατο από καθαρό χρυσάφι και είχε μήκος δύο πήχεων και ημίσεως, πλάτος δε, ένα πήχυ και μισό. Εις τα δύο άκρα του θυσιαστηρίου σε όρθια θέση δύο χερουβείμ χρυσά με εκτεταμένα τα φτερά τους έως προς το άλλο, σε τρόπο ώστε να την καλύπτουν – επισκιάζουν. Ο συμβολισμός του Αρχιερέα που εισήρχετο μια φορά το έτος με ραντισμό αίματος – μόνος πάντοτε – δηλώνει τη δικαίωση η οποία δωρίζεται μόνον από τον Ιησού και μόνο με το Αίμα της θυσίας τού σταυρού.

2. Η ενότητα Κιβωτού και Ιλαστηρίου, δηλώνει την ταυτότητα Προσώπου και Θυσίας του Χριστού Ιησού. Το δυο χερουβείμ κοιτάζουν προς τα κάτω, στο Ιλαστήριο. Ίσως εκφράζουν το χώρο Παλαιάς και Νέας Διαθήκης καθώς ενατενίζουν στην εν Χριστώ Χάρη.

3. Η Κιβωτός ίσως χάθηκε κατά την αιχμαλωσία και αξίζει να σημειωθεί η παράθεση από τα βιβλία των Μακκαβαίων ότι ο Ιερεμίας κατά τη μεταγωγή του στην Αίγυπτο, όπου κατά πάσα πιθανότητα μαρτύρησε με πριόνι, έκρυψε κάπου στη διαδρομή την Κιβωτό, που θα ανακαλυφθεί, όταν έλθει ο Μεσσίας.

Καινή Διαθήκη

1. *Ιλαρός*: Β΄ Κορ. 9:7 «ιλαρόν δότην αγαπά...» (Βλ. Παρ. 22:8). Αυτόν που δίνει χαρωπά, χαρούμενος γελαστός, πλατύκαρδος, άνετα.

2. *Ιλαρότης*: Ρωμ. 12:8 «ο ελεών εν ιλαρότητι». Στην πιο πάνω έννοια. Και επιπλέον, πλούσια, γενναιόδωρα, με πλούσια χέρια.

3. *Ιλάσκεσθαι*:

3.1. Λκ. 18:12 «ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ». Κάμε έλεος. Σπλαχνίσου με. Ελέησέ με.

3.2. Εβρ. 2:17: «εις το ιλάσκεσθαι τας αμαρτίας του λαού». Να εξιλεώνει. Να προσφέρεται ως θυσία για την εξιλέωση.

4. *Ιλασμός*:

4.1. Α' Ιωάν. 2:2 «αυτός ιλασμός εστίν...». Εξιλέωση. Γενόμενη προσφορά (θυσία) για εξιλέωση. Με το σκοπό να κάμει εξιλέωση.

4.2. Α' Ιωάν. 4:10 «...απέστειλε τον Υιόν Αυτού ιλασμόν...». Μέσον για ιλασμό. Το θύμα για να γίνει ιλασμός.

5. *Ιλαστήριον*:

5.1. Ρωμ. 3:25 «ον προέθετο ο Θεός ιλαστήριον...». Το όργανο του εξιλασμού. Το πρόσωπο μέσω του οποίου πραγματώθηκε ο εξιλασμός. Το ιλαστήριο θύμα. Το υποκείμενο.

5.2. Εβρ. 9:5 «...κατασκιάζοντα το ιλαστήριον». Στην ιστορική έκφραση. Το εις την Σκηνή του Μαρτυρίου, χρυσό επικάλυμμα.

6. *Ιλεως*:

6.1. Ματθ. 16:22 «Ιλεως Σοι, Κύριε...». Μακάρι ο Θεός να φερθεί απέναντί Σου με έλεος. Να σε σπλαχνιστεί. Να σε αντιμετωπίσει με έλεος από το δικό Του έλεος.

6.2. Εβρ. 8:12 «Ιλεως έσομαι ταις αδικίαις αυτών» (Εξ. 19:5). Οικτίρμων, ελεήμων, συγχωρητικός, συγχωρών, παραβλέπων.

Σαν συμπέρασμα:

Ο Ιησούς Χριστός, όντας Ιλαρός, χαρίζει Ιλαρότητα, Ιλάσκειται, εγένετο Ιλασμός, θυσιάστηκε και το Παντοδύναμο Αίμα Του στάλαξε επί του Ιλαστηρίου.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΞΙΛΑΣΜΟΥ

Το Πάσχα γιορτάζεται τον μήνα Νισάν ή Αβίβ (για τους Εβραίους) και είναι η θρησκευτική εορτή, όπου ο λαός πρέπει να ενθυμείτε την έξοδο του από την Αίγυπτο. Η ημέρα του εξιλασμού γιορτάζεται τον 7^ο μήνα τον μήνα Ταρσί την 10^η μέρα, όπου ο μήνας αυτός είναι η πολιτική πρωτοχρονιά των Εβραίων. Οι δύο γιορτές μαζί δείχνουν την αγάπη του Θεού (η έξοδος) και την δικαιοσύνη του Θεού (η ημέρα του εξιλασμού), ΛΕΥ κεφ. 16.

Η ημέρα του εξιλασμού είναι η μεγαλύτερη γιορτή του εβραϊκού ημερολογίου (Γιομ Κιππούρ). Είναι η μέρα, όπου ο Αρχιερέας έμπαινε στα Άγια των Αγίων με αίμα από την θυσία, να κάνει εξιλέωση για τον εαυτό του πρώτα και μετά για τον λαό.

Ημέρα ταπείνωσης (νηστείας και περισυλλογής) ΛΕΥ 23:27-32. Ο αρχιερέας έμπαινε τέσσερις φορές εκείνη την ημέρα στα άγια των αγίων μια φορά το χρόνο-κάθε χρόνο- (Εβρ.10:1-4).

Όταν ο λαός Ισραήλ ήταν εξόριστος στη Βαβυλώνα, ο θεός μίλησε (στο βιβλίο του ΈΣΔΡΑ) και ζήτησε από τον λαό να ανοικοδομήσει τον Ναό.

Εσδ. 1:1 ΚΑΙ στον πρώτο χρόνο τού Κύρου, του βασιλιά της Περσίας, για να εκπληρωθεί ο λόγος τού Κυρίου, που δόθηκε με το στόμα τού προφήτη Ιερεμία (Ιερεμ. 25:12-14, 29:10, 33:7-13), ο Κύριος διέγειρε το πνεύμα τού Κύρου, του βασιλιά της Περσίας, και διακήρυξε σε όλο το βασίλειό του, και μάλιστα γραπτώς, τα εξής:

Εσδ. 1:2 Έτσι λέει ο Κύρος, ο βασιλιάς της Περσίας: Ο Κύριος, ο Θεός τού ουρανού, έδωσε σε μένα όλα τα βασίλεια της γης· κι αυτός με πρόσταξε να του οικοδομήσω έναν οίκο στην Ιερουσαλήμ, που είναι στην Ιουδαία·

Εσδ. 1:3 ποιος από σας είναι από όλο τον λαό του; Ο Θεός του ας είναι μαζί του, και ας ανέβει στην Ιερουσαλήμ, που είναι στην Ιουδαία, και ας οικοδομήσει τον οίκο τού Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ· αυτός είναι ο Θεός στην Ιερουσαλήμ.

Όμως, για ξεκινήσει η ανοικοδόμηση πρέπει πρώτα να ξεκινήσουν από το θυσιαστήριο, (Εσδ. 3:1-7). Το χάλκινο θυσιαστήριο (Εξοδ. 27:1-4) έπρεπε να έχει κάποιες λεπτομέρειες, (Εβρ. 8:5) «Πρόσεχε να τα κάνεις όλα σύμφωνα με τον τύπο που σου δείχθηκε στο βουνό».

THE ALTAR OF BURNT-OFFERING.

Το χάλκινο θυσιαστήριο χρησίμευε για θυσίες. Χωρίς θυσία δεν υπήρχε εξιλασμός για τις αμαρτίες (Λευιτ.17:11, Εβρ.9:22). Οι Ισραηλίτες έφεραν τις διατεταγμένες χωρίς κηλίδα ή ψεγάδι προσφορές τους, στους ιερείς που στέκονταν στην είσοδο της Σκηνής για να τις παραλάβουν. Όσοι προσέφεραν, έβαζαν τα χέρια τους πάνω στα κεφάλια των προσφορών τους, συμβολικό της ταύτισής τους με τον αντικαταστατικό θάνατό τους για χάρη τους – οι αμαρτίες τους μεταφέρονταν στις θυσίες κι η ζωή των θυσιών μεταφερόταν σ' αυτούς. *Μετά θανάτωναν τα ζώα, ενώ οι ιερείς μάζευαν το αίμα της θυσίας σε μια λεκάνη για να το*

προσφέρουν σαν εξιλασμό. Οι ιερείς, δρώντας σαν μεσίτες, ράντιζαν το αίμα των θυσιών πάνω στο θυσιαστήριο κι έχυναν το υπόλοιπο αίμα μες στη λεκάνη στη βάση του. Μετά οι ιερείς έκοβαν τη θυσία σε κομμάτια, έπλεναν τα εντόσθια και έκαιγαν διάφορα κομμάτια πάνω στο θυσιαστήριο σαν οσμή ευωδίας προς τον Κύριο. Και έκαναν τις θυσίες σύμφωνα με τα γραμμένα στον Νόμο, (Εσδ.3:1-7) όμως τα θεμέλια του Ναού δεν είχα μπει ακόμα. Στην συνέχεια με πολλά εμπόδια από τον εχθρό και με δυο-τρεις προσπάθειες παρεμπόδισης τελικά οικοδομείται ο Ναός με διάταγμα του Δαρείου, (Εσδ. 6:1) και γίνεται η πρώτη γιορτή του Πάσχα.

1Κορ. 5:7 Καθαριστείτε, λοιπόν, από την παλιά ζύμη, για να είστε νέο φύραμα, καθώς είστε άζυμοι· επειδή, το δικό μας Πάσχα, θυσιάστηκε για χάρη μας, ο Χριστός.

Στο επόμενο βιβλίο της Βίβλου, τον Νεεμία, ο λαός οικοδομεί το τείχος:

Νεεμ. 4:6 Έτσι ανοικοδομήσαμε το τείχος· και ολόκληρο το τείχος συνδέθηκε, μέχρι το μέσον του· επειδή, ο λαός είχε καρδιά στο να εργάζεται.

Τα αδέρφια θα πρέπει να εργάζονται με μια καρδιά, και πολεμώντας μαζί τον εχθρό (Εσδ.4:1-18) και όχι ο ένας τον άλλον, **Γαλ. 5:15** Αν, όμως, δαγκώνετε και κατατρώντε ο ένας τον άλλον, προσέχετε μήπως ο ένας από τον άλλον αφανιστείτε.

Ο Σωτήρας μας έπρεπε να είναι Θεός!!!

Υιός Θεού και Υιός ανθρώπου με τις δυο ιδιότητες χωρίς η μια να υπερβαίνει την άλλη – ένα μυστήριο πραγματικά για εμάς να μπορέσουμε να το καταλάβουμε - ο Θεός έγινε άνθρωπος (Εβρ.2:10,2:17,5:6,7:3,7:26,Α΄Τιμ.3:16 Κολ.2:9) για να γίνει εξιλασμός για τις αμαρτίες μας.

Εβρ. 9:11 Και όταν ήρθε ο Χριστός, ο αρχιερέας των αγαθών που επρόκειτο να ακολουθήσουν, διαμέσου της μεγαλύτερης και τελειότερης σκηνης, όχι χειροποίητης, δηλαδή, όχι αυτής της κατασκευής,

Εβρ. 9:12 ούτε με αίμα τράγων και μοσχαριών, αλλά διαμέσου τού δικού του αίματος, μια φορά για πάντα μπήκε μέσα στα άγια, **αφού απέκτησε αιώνια λύτρωση.**

Εβρ. 9:13 Επειδή, αν το αίμα των ταύρων και των τράγων και η στάχτη της δάμαλης, που ραντίζει τούς μολυσμένους, αγιάζει προς την καθαρότητα της σάρκας,

Εβρ. 9:14 πόσο μάλλον το αίμα τού Χριστού, **ο οποίος διαμέσου τού αιωνίου Πνεύματος πρόσφερε τον εαυτό του χωρίς ψεγάδι στον Θεό,** θα καθαρίσει τη συνείδησή σας από νεκρά έργα, στο να λατρεύετε τον ζωντανό Θεό;

Εβρ. 9:15 Και γι' αυτό είναι μεσίτης καινούργιας διαθήκης, ώστε, διαμέσου τού θανάτου, που έγινε για απολύτρωση των παραβάσεων κατά την πρώτη διαθήκη, να πάρουν την υπόσχεση οι καλεσμένοι της αιώνιας κληρονομιάς.

Εβρ. 9:16 Επειδή, όπου υπάρχει διαθήκη, είναι ανάγκη να υπάρχει ο θάνατος εκείνου που έκανε τη διαθήκη·

Εβρ. 9:17 δεδομένου ότι, η διαθήκη είναι ισχυρή για όσους έχουν πεθάνει· επειδή, ποτέ δεν ισχύει ενόσω ο διαθέτης ζει.

Εβρ. 9:18 Γι' αυτό, ούτε η πρώτη δεν ήταν εγκαινιασμένη χωρίς αίμα·

Εβρ. 9:19 επειδή, αφού κάθε εντολή τού νόμου ειπώθηκε από τον Μωυσή σε ολόκληρο τον λαό, παίρνοντας το αίμα των μοσχαριών και των τράγων, με νερό και κόκκινο μαλλί και ύσσωπο, ράντισε και το ίδιο το βιβλίο και ολόκληρο τον λαό,

Εβρ. 9:20 λέγοντας: «Αυτό είναι το αίμα της διαθήκης, που ο Θεός διέταξε σε σας».

Εβρ. 9:21 Μάλιστα, και τη σκηνή και όλα τα σκεύη της υπηρεσίας, κατά τον ίδιο τρόπο, τα ράντισε με αίμα.

Λευ. 17:11 επειδή, η ζωή της σάρκας είναι στο αίμα· κι εγώ το έδωσα σε σας, για να κάνετε εξιλέωση για τις ψυχές σας επάνω στο θυσιαστήριο· επειδή, αυτό το αίμα κάνει εξιλασμό υπέρ της ψυχής.

Εβρ. 9:22 Και σχεδόν με αίμα καθαρίζονται όλα σύμφωνα με τον νόμο, και χωρίς χύση αίματος δεν γίνεται άφεση.

Να πούμε πρώτα, πως το αίμα συμβολίζει και είναι αυτό που δίνει την ζωή στον άνθρωπο αλλά και στα ζώα, εφόσον ο μισθός τη αμαρτίας είναι θάνατος (Ρωμ. 6:23), όταν χυθεί το αίμα, χάνεται και η ζωή του έμψυχου πλάσματος. Έτσι, έπρεπε να χυθεί το δικό μας το αίμα για φύγει από μέσα μας η αμαρτία και ο Χριστός με το δικό του αίμα πλήρωσε επάνω στον Σταυρό του Γολγοθά,(ο αντικαταστατικός θάνατος) ώστε εμείς τώρα να πάρουμε ζωή, αν με πίστη και μετάνοια (για τις αμαρτίες του ο καθένας ξεχωριστά) δεχτούμε τον Χριστό Κύριο στην ζωή μας. Η επιστολή προς Εβραίους προσπαθεί -με κάποιον τρόπο- να μας βγάλει από την θρησκεία, ό,τι ήταν να γίνει από το μέρος των ανθρώπων, έγινε, επειδή, όμως, δεν ήταν ικανό να μας σώσει, γι αυτόν ακριβώς τον λόγο ήρθε ο Χριστός. Για να μπορέσει, λοιπόν, να αποκτήσει- Αιώνια λύτρωση- θα έπρεπε να έχει και την ιδιότητα του Θεού, και αυτό το βλέπουμε (Εβρ. 7:23-28) «... που έχει αποδειχθεί τέλειος στον Αιώνα». Και ακόμα αυτό το βλέπουμε πιο ξεκάθαρα στους ψαλμούς και στο βιβλίο του προφήτη Ιεζεκιήλ, ότι εάν είχε μόνο την ιδιότητα του ανθρώπου δεν θα μπορούσε:

Ψαλ. 49:7 κανένας δεν μπορεί ποτέ να εξαγοράσει αδελφό ούτε να δώσει στον Θεό λύτρο γι' αυτόν·

Ψαλ. 49:8 μια και, είναι πολύτιμη η απολύτρωση της ψυχής τους, και ανεύρετη για πάντα,

Ψαλ. 49:9 ώστε να ζει αιώνια, για να μη δει φθορά.

Ιεζ. 14:12 Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

Ιεζ. 14:13 Γιε ανθρώπου, όταν κάποια γη αμαρτήσει σε μένα με βαριά παράβαση, τότε θα απλώσω το χέρι μου επάνω της, και θα συντρίψω το υποστήριγμα του ψωμιού της, και θα στείλω εναντίον της πείνα, και θα αποκόψω απ' αυτή άνθρωπο και κτήνος·

Ιεζ. 14:14 και αν αυτοί οι τρεις άνδρες: Ο Νώε, ο Δανιήλ, και ο Ιώβ, ήσαν μέσα σ' αυτή, αυτοί μόνοι θα έσωζαν τις ψυχές τους εξαιτίας της δικαιοσύνης τους, λέει ο Κύριος ο Θεός.

Ιεζ. 14:15 Και αν θα έφερνα ενάντια στη γη κακά θηρία, και την έφθειραν, ώστε να αφανιστεί, ώστε να μη μπορεί κάποιος να περάσει διαμέσου αυτής εξαιτίας των θηρίων,

Ιεζ. 14:16 και αν οι τρεις αυτοί άνδρες βρίσκονταν μέσα σ' αυτή, ζω εγώ λέει ο Κύριος ο Θεός, δεν θα έσωζαν ούτε γιους ούτε θυγατέρες· αυτοί μόνοι θα σώζονταν, και η γη θα αφανιζόταν.

Ιεζ. 14:17 Ή, και αν έφερνα ρομφαία επάνω σ' εκείνη τη γη, και έλεγα: Ρομφαία, πέρασε μέσα από τη γη, ώστε να αποκόψω απ' αυτή άνθρωπο και κτήνος,

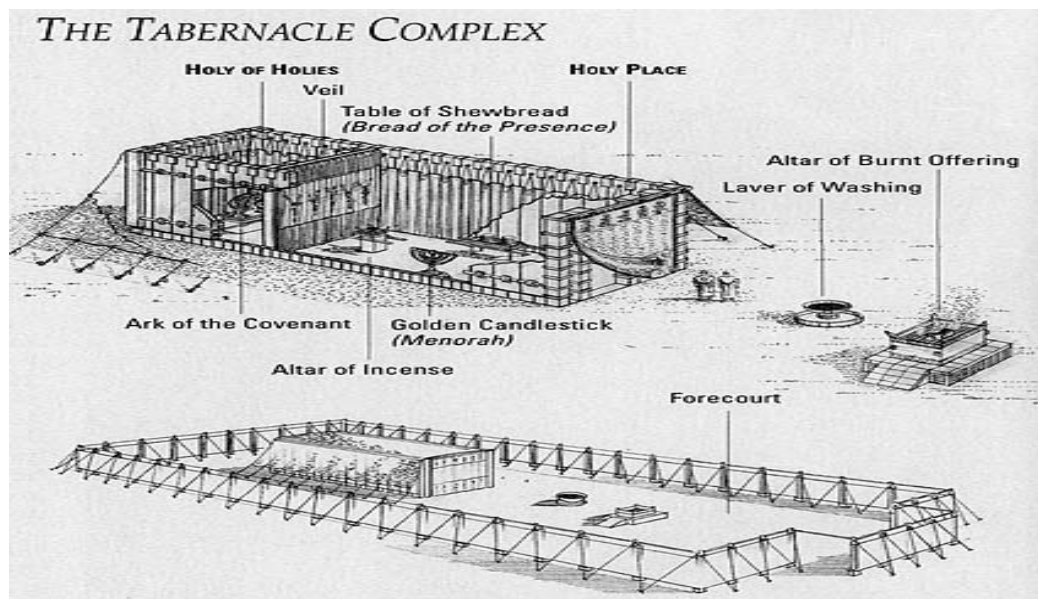
Ιεζ. 14:18 και αν αυτοί οι τρεις άνδρες βρίσκονταν μέσα σ' αυτή, ζω εγώ λέει ο Κύριος ο Θεός, δεν θα έσωζαν γιους και θυγατέρες, αλλά αυτοί μόνοι θα σώζονταν.

Ιεζ. 14:19 Ή, αν έφερνα θανατικό επάνω σ' εκείνη τη γη· και ξέχυνα την οργή μου επάνω της με αίμα, ώστε να αποκόψω απ' αυτή άνθρωπο και κτήνος **Ιεζ. 14:20** και βρίσκονταν μέσα σ' αυτή ο Νώε, ο Δανιήλ, και ο Ιώβ, ζω εγώ λέει ο Κύριος ο Θεός, δεν θα έσωζαν ούτε γιο ούτε θυγατέρα· αυτοί μόνοι θα έσωζαν τις ψυχές τους εξαιτίας της δικαιοσύνης τους.

Παρότι έγινε άνθρωπος ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, δεν έχασε ποτέ την ιδιότητα του ως Θεός (Κολ 2:9,Α' Τιμ3:16).Βέβαια, όταν ήταν στην φάτνη ή όταν ήταν επάνω στον

σταυρό του Γολγοθά, δεν ήταν ταυτόχρονα και στον θρόνο Του στον ουρανό, αλλά ούτε έκανε χρήση της Θεϊκής του ιδιότητας (Φιλιπ 2:6-11) κ (Πραξ. 2:22). Και κάτι ακόμα, εάν ποτέ και για κανέναν λόγο κανένας άνθρωπος δεν είχε αμαρτήσει, και λόγω της ελευθερίας της βούλησης που μας έχει προικίσει ο Θεός, ο μόνος που θα έκανε αμαρτία θα ήμουν εγώ, ο Χριστός θα πέθαινε επάνω στον Σταυρό μόνο για μένα. Έτσι, λοιπόν, με αυτόν τον τρόπο πρέπει να δούμε τον Χριστό, ως μοναδικό και προσωπικό Σωτήρα.

Στη συνέχεια, θα θέλαμε να δούμε λίγο την σκηνή του μαρτυρίου (ως εικόνα), στην οποία θα αναφερθούμε λίγο πιο κάτω, αφού πρώτα πάρουμε μια ιδέα για την Κιβωτό της Διαθήκης.

Έξ. 25:17 Και θα κάνεις ένα ιλαστήριο από καθαρό χρυσάφι· δύο πήχες και μισή το μήκος του, και μια πήχη και μισή το πλάτος του.

Έξ. 25:18 Και θα κάνεις δύο χερουβείμ από χρυσάφι· σφυρηλατημένα θα τα κάνεις, από τις δύο άκρες τού ιλαστηρίου·

Έξ. 25:19 και κάνε ένα χερούβ από τη μία άκρη, και ένα χερούβ από την άλλη άκρη· από το ιλαστήριο θα κάνεις τα χερουβείμ επάνω στις δύο άκρες του·

Έξ. 25:20 και τα χερουβείμ θα απλώνουν από πάνω τις φτερούγες για να σκεπάζουν με τις φτερούγες τους το ιλαστήριο· και τα πρόσωπά τους θα βλέπουν το ένα προς το άλλο· προς το ιλαστήριο θα είναι τα πρόσωπα των χερουβείμ.

Έξ. 25:21 Και θα βάλεις το ιλαστήριο επάνω στην κιβωτό, από πάνω· και θα βάλεις μέσα στην κιβωτό τα μαρτύρια, που θα σου δώσω·

Έξ. 25:22 *κι εκεί θα γνωριστώ σε σένα· και από πάνω από το ιλαστήριο, από το μέσον των δύο χερουβείμ, που είναι επάνω στην κιβωτό τού μαρτυρίου, θα μιλήσω σε σένα για όλα όσα θα σε προστάξω, για να πεις στους γιους Ισραήλ.*

Η Σκηνή του Μαρτυρίου ήταν κινητή, ένας ναός των Ισραηλιτών, που τη μετέφεραν όπου κι αν πήγαιναν. Κατασκευάστηκε με εντολή του Κυρίου από τον Μωυσή και συμβόλιζε το «κατοικητήριο» του Θεού (ΕΞΟΔΟΣ 25κεφ και επ.). Η ύπαρξη της κιβωτού της διαθήκης υποδήλωνε ότι ο Θεός ήταν ανάμεσα στον λαό του Ισραήλ και επικοινωνούσε μαζί τους, παρέχοντας συγκεκριμένες κατευθύνσεις, όταν ήταν απαραίτητο. Μέσα της φυλαγόταν η Κιβωτός της Διαθήκης και περιείχε τις δυο πλάκες με τις 10 εντολές, την

στάμνα με το Μάννα και την ράβδο του Ααρών, που βλάστησε. Μέσα λοιπόν στα άγια των αγίων, αφού ο Αρχιερέας πρόσφερε τις θυσίες για καθαρισμό, όπως προαναφέραμε, ο Θεός μιλούσε στον Μωυσή (Εξοδ.25: 21-22).

Έξο.25:21-22 "Και θα βάλεις το ιλαστήριο επάνω στην κιβωτό, από επάνω· και θα βάλεις μέσα στην κιβωτό τα μαρτύρια, που θα σου δώσω· και εκεί θα γνωριστώ σε σένα· και από επάνω από το ιλαστήριο, από το μέσον των δύο χερουβείμ, που είναι επάνω στην κιβωτό τού μαρτυρίου, θα μιλήσω σε σένα για όλα όσα θα σε προστάξω, για να πεις στους γιους Ισραήλ."

Όμως, δεν ήταν δυνατόν να μιλήσει σε εμάς, εάν δεν γινόταν πρώτα η αποκατάσταση της αμαρτίας μας .

Ρωμ. 3:19 Και ξέρουμε ότι όσα λέει ο νόμος, μιλάει προς εκείνους που είναι κάτω από τον νόμο· ώστε να φράξει κάθε στόμα, και ολόκληρος ο κόσμος να γίνει υπόδικος στον Θεό.

Ρωμ. 3:20 Επειδή, από έργα τού νόμου δεν θα δικαιωθεί μπροστά του καμιά σάρκα· για τον λόγο ότι, διαμέσου τού νόμου δίνεται σαφής γνώση της αμαρτίας.

Ρωμ. 3:21 Τώρα, όμως, χωρίς τον νόμο, φανερώθηκε η δικαιοσύνη τού Θεού, έχοντας τη μαρτυρία τού νόμου και των προφητών·

Ρωμ. 3:22 δικαιοσύνη, όμως, του Θεού, διαμέσου της πίστης στον Ιησού Χριστό, προς όλους κι επάνω σε όλους εκείνους που πιστεύουν· επειδή, δεν υπάρχει διαφορά·

Ρωμ. 3:23 δεδομένου ότι, όλοι αμάρτησαν, **και στερούνται τη δόξα τού Θεού·**

Ρωμ. 3:24 ανακηρύσσονται, όμως, δίκαιοι, δωρεάν, με τη χάρη του, διαμέσου της απολύτρωσης που έγινε με τον Ιησού Χριστό·

Ρωμ. 3:25 τον οποίο ο Θεός προκάθρισε **ως μέσον εξιλέωσης διαμέσου της πίστης, με βάση το αίμα του,** προς φανέρωση της δικαιοσύνης του, για την άφεση των αμαρτημάτων, που έγιναν στο παρελθόν, **μέσα στη μακροθυμία τού Θεού·**

Ρωμ. 3:26 προς φανέρωση της δικαιοσύνης του στον παρόντα καιρό, για να είναι αυτός δίκαιος, **και να ανακηρύσσει δίκαιον εκείνον που πιστεύει στον Ιησού.**

Η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Η κιβωτός της Διαθήκης ήταν σκεπασμένη με το ιλαστήριο για να μας καλύψει και να μην βγει η κρίση του Θεού. Γι αυτό και γινόταν η εξιλέωση από τον Αρχιερέα και ήταν αυτό που έκανε ο Ιησούς Χριστός για εμάς:

Ρωμ. 3:25 *ον προέθετο ο θεός ιλαστήριον δια πίστεως εν το αυτού αίματι εις ένδειξιν της δικαιοσύνης αυτού δια την πάρεσιν των προγεγονότων αμαρτημάτων*

Ακόμα – υστερούνται της δόξης του θεού,-

Δόξα > δοκέω δοκώ: Η υποκειμενική γνώμη , η δοξασία , η προσδοκία, η γνώμη που έχουν οι άνθρωποι για κάποιο πρόσωπο ,η καλή φήμη, η δόξα, η λαμπρότητα στην εξωτερική εμφάνιση. Θα λέγαμε, λοιπόν, η γνώμη που έχω για κάποιον με βάση αυτό που είναι.

1. με τον νόμο γίνεται η γνώση της αμαρτίας, δηλ διαβάζοντας τις δέκα εντολές βλέπεις την αναξιοσύνη σου-μου ενώπιον του θεού,
- 2.με την αμαρτία δεν μπορώ να έχω γνώμη για το πρόσωπο του θεού(ποιος είναι ο θεός),
- 3.ο Χριστός έγινε μέσο εξιλέωσης για τις αμαρτίες μου,
4. ανακηρυχθήκαμε δίκαιοι διαμέσου της πίστης,
5. δια την πάρεσιν δηλ τις αμαρτίες που γινόντουσαν στον κόσμο, πριν έρθει ο Χριστός, μέσα στη μακροθυμία του Θεού.
6. Συμφιλιωθήκαμε με τον Θεό (Ρωμ.5:1-11)

Α Ιωάν. 2:1 Παιδάκια μου, αυτά σας τα γράφω, για να μη αμαρτήσετε· αν, όμως, κάποιος αμαρτήσει, έχουμε παράκλητο προς τον Πατέρα, τον Ιησού Χριστό τον Δίκαιο.

Α Ιωάν. 2:2 *Κι αυτός είναι μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας· και όχι μονάχα για τις δικές μας, αλλά και για τις αμαρτίες όλου τού κόσμου.*

Α Ιωάν. 4:10 Σε τούτο βρίσκεται η αγάπη, όχι ότι εμείς αγαπήσαμε τον Θεό, αλλά ότι αυτός μας αγάπησε και απέστειλε τον Υιό του *ως μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας.*

Και φυσικά δεν υπάρχει κανένας άλλος που να μπορούσε να το πραγματοποιήσει αυτό,(Πραξ. 4:12), παρά μόνο ο Μέγας Αρχιερέας, (Εβρ.4:14). Και τώρα μπορούμε να έχουμε επικοινωνία με τον Θεό διαμέσου του αίματος του Χριστού του Κυρίου μας, (Ιωβ 9:33).

Ρωμ. 5:10 *Επειδή, αν, ενώ ήμασταν εχθροί, συμφιλιωθήκαμε με τον Θεό διαμέσου του θανάτου τού Υιού του, πολύ περισσότερο, εφόσον συμφιλιωθήκαμε, θα σωθούμε με τη ζωή του.*

Ρωμ. 5:11 *Και όχι μονάχα τούτο, αλλά και καυχώμαστε στον Θεό διαμέσου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, διαμέσου του οποίου λάβαμε τώρα τη συμφιλίωση.*

Ανακεφαλαιώνουμε !!

Για να δούμε τα πράγματα από την αρχή:

Πρέπει πρώτα να γίνει η θυσία για τις αμαρτίες μας (Εσδρ 1:1-3), μετά να ανοικοδομήσουμε τον οίκο του Θεού που η αμαρτία είχε διακόψει την επικοινωνία μας με τον Θεό (Εσδρ. 3:8 επ,), και έπειτα να οικοδομηθεί το τείχος, (Νεεμίας) που θα κρατήσει έξω τον εχθρό της ψυχής μας:

Νεεμ. 4:15 *Και όταν οι εχθροί μας άκουσαν ότι το πράγμα έγινε σε μας γνωστό, και ο Θεός διασκέδασε τη βουλή τους, όλοι εμείς γυρίσαμε στο τείχος, κάθε ένας στο έργο του.*

Νεεμ. 4:16 Και από εκείνη την ημέρα οι μισοί από τους δούλους μου εργάζονταν το έργο, και οι μισοί απ' αυτούς κρατούσαν τις λόγχες, τις μακρυές ασπίδες, και τα τόξα, θωρακισμένοι· και οι άρχοντες ήσαν πίσω από ολόκληρο τον οίκο τού Ιούδα.

Νεεμ. 4:17 Όσοι οικοδομούσαν το τείχος, και όσοι κουβαλούσαν, και όσοι φόρτωναν, κάθε ένας με το ένα του χέρι δούλευε στο έργο, και με το άλλο κρατούσε το όπλο.

Νεεμ. 4:18 Και οι οικοδόμοι, ο κάθε ένας είχε τη ρομφαία του περιζωσμένη στην οσφύ του, και οικοδομούσε· και ο σαλπικτής με τη σάλπιγγα ήταν κοντά μου.

Η σκηνή του μαρτυρίου συμβολίζει την κατοικία του Θεού, πρέπει, λοιπόν, να γίνει η αναγέννηση με την φωτιά του Πνεύματος του Αγίου (χάλκινο θυσιαστήριο), διαμέσου του αίματος του Χριστού και του Λόγου του Θεού (χάλκινος νιπτήρας)(ΙΩΑΝ 3:1-7,ΜΑΤΘ 3:1-11),

Λευ. 17:11 επειδή, η ζωή της σάρκας είναι στο αίμα· κι εγώ το έδωσα σε σας, για να κάνετε εξιλέωση για τις ψυχές σας επάνω στο θυσιαστήριο· επειδή, αυτό το αίμα κάνει εξιλασμό υπέρ της ψυχής.

Εβρ. 9:22 Και σχεδόν με αίμα καθαρίζονται όλα σύμφωνα με τον νόμο, και χωρίς χύση αίματος δεν γίνεται άφεση.

Αφού έγινε η εξιλέωση των αμαρτιών μας, μάς έκανε κληρονόμους των πολύτιμων υποσχέσεων του, ώστε να γίνουμε κοινωνοί θείας φύσης (Β' Πέτρ. 1:3-4). Τώρα μπορούμε κι εμείς, όπως ο Μωυσής να μιλάμε με τον Θεό πρόσωπο προς πρόσωπο (Εξοδ. 33:11), χωρίς βέβαια να τον έχουμε δει με τα μάτια, αλλά, όταν φανερωθεί θα είμαστε όμοιοι με Αυτόν επειδή θα τον δούμε καθώς είναι (Αΐων 3:2). Γι' αυτό ο άνθρωπος είναι απαραίτητο να αναγεννηθεί, για να μπορεί να κατοικήσει ο Θεός μέσα σε αυτόν:

1Κορ. 3:16 Δεν ξέρετε ότι είστε ναός τού Θεού, και το Πνεύμα τού Θεού κατοικεί μέσα σας;

1Κορ. 3:17 Αν κάποιος φθείρει τον ναό τού Θεού, τούτον θα τον φθείρει ο Θεός· επειδή, ο ναός τού Θεού είναι άγιος, ο οποίος είστε εσείς.

Εφεσ. 2:22 "...στον οποίο κι εσείς συνοικοδομείτε σε κατοικητήριο του Θεού διαμέσου τού Πνεύματος".

Στην συνέχεια, η σκηνή έχει πολλούς συμβολισμούς και θα δούμε μερικούς από αυτούς περιληπτικά:

Γύρο-γύρο από την σκηνή, όπως είδαμε στην εικόνα λίγο παραπάνω, υπήρχαν ξύλινα παραπετάσματα, όπου δεν επέτρεπαν την είσοδο σε κανέναν παρά μόνο, όποιος ήθελε να μπει μέσα, θα έπρεπε να μπει από την πόρτα (θύρα), η οποία ήταν και είναι ανοιχτή πάντα για όποιον θέλει να προσέλθει:

Ιωάν. 10:1 Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, όποιος δεν μπαίνει διαμέσου της θύρας στην αυλή των προβάτων, αλλά ανεβαίνει από αλλού, εκείνος είναι κλέφτης και ληστής.

Ιωάν. 10:7 Ο Ιησούς, λοιπόν, τους είπε ξανά: Σας διαβεβαιώνω απόλυτα ότι εγώ είμαι η θύρα των προβάτων.

Ιωάν. 10:9 Εγώ είμαι η θύρα· όποιος μπει μέσα διαμέσου εμού, θα σωθεί, και θα μπει μέσα, και θα βγει έξω, και θα βρει βοσκή.

1^ον όποιος δεν μπαίνει από την πόρτα είναι κλέφτης και 2^ον ο Ιησούς Χριστός είναι η θύρα για να μπορέσει κάποιος να φτάσει στην παρουσία του Θεού, που είναι στο βάθος της σκηνής, και μάλιστα δεν υπάρχει άλλος δρόμος ούτε άλλος τρόπος να φτάσει κανείς στον Πατέρα (στην ζωντανή παρουσία του Θεού χωρίς τον Ιησού Χριστό) **Ιωάν. 14:6** Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Εγώ είμαι ο δρόμος, και η αλήθεια, και η ζωή· κανένας δεν έρχεται στον Πατέρα, παρά μόνον διαμέσου εμού·

Το χάλκινο θυσιαστήριο, όπου το ζώο σφαζόταν (Το Αρνίο το εσφαγμένο, Αποκ. 13:8), συμβολίζει την θυσία του Ιησού Χριστού στον Γολγοθά. Ο χάλκινος νιπτήρας, που υπήρχε μετά το θυσιαστήριο, ήταν για να πλένονται οι Ιερείς. Μετά λοιπόν την θυσία του Χριστού πρέπει να καθαριστούμε με το καθαρό νερό, που είναι ο λόγος του Θεού, (Ιωάν. 15:3) και να βαπτιστούμε σε άφεση αμαρτιών, (πραξ.2:38) όπου συμβολικά καθαρίζονται οι αμαρτίες μου και ακόμα, πάλι συμβολικά, μπαίνοντας κάτω από το νερό θάβεται ο παλιός άνθρωπος και ανεβαίνει ένας καινούριος, καθαρός για να ζει πλέον για τον Θεό:

Ρωμ. 6:3 *Ή αγνοείτε ότι, όσοι βαπτιστήκαμε στον Ιησού Χριστό, βαπτιστήκαμε στον θάνατό του;*

Ρωμ. 6:4 *Συνταφήκαμε, λοιπόν, μαζί του διαμέσου τού βαπτίσματος στον θάνατο, ώστε, καθώς ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς με τη δόξα τού Πατέρα, έτσι κι εμείς να περπατήσουμε σε μια νέα ζωή.*

Ρωμ. 6:5 *Επειδή, αν έχουμε γίνει σύμφυτοι μαζί του ως προς την ομοιότητα του θανάτου του, κατά συνέπεια θα είμαστε και ως προς την ομοιότητα της ανάστασης.*

Ρωμ. 6:6 *γνωρίζοντας τούτο, ότι ο παλιός μας άνθρωπος συσταυρώθηκε, για να καταργηθεί το σώμα τής αμαρτίας, ώστε να μη είμαστε πλέον δούλοι της αμαρτίας.*

Ρωμ. 6:7 *Επειδή, εκείνος που πέθανε, έχει ελευθερωθεί από την αμαρτία.*

Ρωμ. 6:8 *Και αν πεθάναμε μαζί με τον Χριστό, πιστεύουμε ότι και θα συζήσουμε μ' αυτόν.*

Ρωμ. 6:9 *γνωρίζοντας ότι ο Χριστός, καθώς αναστήθηκε από τους νεκρούς, δεν πεθαίνει πλέον· θάνατος δεν τον κυριεύει πλέον.*

Ρωμ. 6:10 *Επειδή, καθόσον πέθανε, πέθανε μια για πάντα για την αμαρτία· αλλά, καθόσον ζει, ζει για τον Θεό.*

Ρωμ. 6:11 *Έτσι κι εσείς, να θεωρείτε τον εαυτό σας ότι είστε νεκροί μεν ως προς την αμαρτία, ζωντανοί δε ως προς τον Θεό, διαμέσου τού Ιησού Χριστού τού Κυρίου μας.*

Μετά την αυλή, είναι τα Άγια, όπου έμπαιναν οι ιερείς και "λειτουργούσαν". Υπήρχε η Επτάφωτη Λυχνία, το Τραπέζι της Πρόθεσης των Άρτων και το Θυσιαστήριο του Θυμιάματος¹.

Στο βάθος της Σκηνής ήταν τα Άγια των Αγίων, όπου εκεί βρισκόταν η Κιβωτός της Διαθήκης, όπως προαναφέραμε, και η Παρουσία του Θεού!!! Για να φτάσει λοιπόν κάποιος εκεί (στην Παρουσία του Θεού), ήταν απαραίτητο να πάει με την σειρά και με τον τρόπο, ακριβώς που αναφέρθηκε. Αν το παραμικρό δεν γινόταν όπως έπρεπε, υπήρχε κρίση(θάνατος), θυμηθείτε τους γιούς του Ααρών, τον Ναδάβ και τον Αβιούδ, (Λευιτ, 10:1-2) και φυσικά, κανένας δεν έρχεται στον Πατέρα, παρά μόνον διαμέσου εμού, (Ιωάν. 14:6β). Αφού λοιπόν ο άνθρωπος απέτυχε να γίνει το κατ' εικόνα, καθ' ομοίωση ο Θεός έγινε όμοιος με εμάς:

Εβρ. 2:11 *Επειδή, κι αυτός που αγιάζει κι αυτοί που αγιάζονται είναι όλοι από έναν· για την οποία αιτία δεν ντρέπεται να τους ονομάζει αδελφούς,*

Εβρ. 2:12 *λέγοντας: «Θα αναγγείλω το όνομά σου προς τους αδελφούς μου, μέσα σε εκκλησία θα σε υμνήσω».*

Εβρ. 2:13 *Και πάλι: «Εγώ θα έχω την πεποίθησή μου επάνω σ' αυτόν». Και πάλι: «Δέστε, εγώ, και τα παιδιά που μου έδωσε ο Θεός».*

¹ Μπορείτε να βρείτε όλες τις πληροφορίες εκτενέστερα για τα Άγια αλλά και για όλη την Σκηνή του Μαρτυρίου στο ομώνυμο ερμηνευτικό βιβλίο των εκδόσεων Πέργαμος: Η Σκηνή του Μαρτυρίου.

Εβρ. 2:14 Επειδή, λοιπόν, τα παιδιά έγιναν κοινωνοί σάρκας και αίματος, κι αυτός παρόμοια έγινε μέτοχος από τα ίδια, για να καταργήσει, διαμέσου τού θανάτου, αυτόν που έχει το κράτος τού θανάτου, δηλαδή, τον διάβολο,

Εβρ. 2:15 και να ελευθερώσει εκείνους, όσους εξαιτίας τού φόβου τού θανάτου ήσαν σε ολόκληρη τη ζωή υποκείμενοι στη δουλεία.

Εβρ. 2:16 Επειδή, βέβαια, δεν πήρε φύση αγγέλων, αλλά πήρε από το σπέρμα τού Αβραάμ.

Εβρ. 2:17 **Γι' αυτό, έπρεπε να ομοιωθεί σε όλα με τους αδελφούς, για να γίνει ελεήμονας και πιστός αρχιερέας σ' αυτά που αφορούν τον Θεό, για να κάνει εξιλέωση χάρη των αμαρτιών τού λαού.**

Εβρ. 2:18 Επειδή, σε ό,τι αυτός έπαθε, όταν πειράστηκε, μπορεί να βοηθήσει αυτούς που πειράζονται.

Όστε, με το αίμα του κάνει Ιλασμό για τις αμαρτίες μας και τώρα εμείς μπορούμε να γίνουμε κοινωνοί θείας φύσης, δηλ. να κάνουμε παρέα με τον Ύψιστο Θεό, να μπορώ οποιαδήποτε στιγμή θέλω να του μιλάω αλλά το κυριότερο, να ακούω την φωνή του.

2Πέτ. 1:3 Καθώς η θεία δύναμή του χάρισε σε μας όλα τα *απαραίτητα* προς ζωή και ευσέβεια, διαμέσου τής επίγνωσης εκείνου που μας κάλεσε με τη δόξα του και την αρετή·

2Πέτ. 1:4 διαμέσου των οποίων δωρήθηκαν σε μας οι πιο μεγάλες και πολύτιμες υποσχέσεις, ώστε διαμέσου αυτών να γίνετε κοινωνοί θείας φύσης, έχοντας αποφύγει τη διαφθορά, που υπάρχει μέσα στον κόσμο, διαμέσου τής επιθυμίας.

Κλείνοντας θα ήθελα να θυμηθούμε πως ο Νώε ήταν αυτός που πρώτος οικοδόμησε θυσιαστήριο (Γεν.8:20-22) και πρόσφερε θυσία στον Θεό καταλαβαίνοντας μετά τον κατακλυσμό πως ο Θεός είναι οργισμένος, και μετά από αυτήν την προσφορά βλέπουμε πως όλοι οι αρχαίοι λαοί κατά έναν περίεργο τρόπο, σε όλο τον κόσμο, έχουν στην παράδοση τους τις θυσίες για τον εξιλασμό της οργής των θεών –του Θεού- ανάλογα τις παραδώσεις, π.χ. Αρχαίοι Έλληνες.

Ολοκληρωμένες σκέψεις για την Ημέρα του Εξιλασμού από ομιλία στον όμιλο ΕΕΕ ΝΙΚΑΙΑΣ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΛΑΜΒΑΣ

10/10/ 2017

Βιβλιογραφία

- Βικιλέξικο
- Η ετοιμολογία της λέξης εξιλασμός ΣΙΠ 2006 διαδικτυο
- Η Σκηνή του Μαρτυρίου εκδόσεις Πέργαμος 2015

- Τα κείμενα της Αγίας γραφής που χρησιμοποιήθηκαν ήταν από την μετάφραση των εκδόσεων Πέργαμος
- <http://loveforzion.blogspot.gr>
- Society of Biblical Literature Greek New Testament.